

ФЕСТИВАЛ ЗА СВОБОДЕН ТЕАТЪР

BY ACT FESTIVAL — 18/10/2020 — БЛОГ

За огледалата и виденията с Борис Далчев

HOME — 2020 — ОКТОМВРИ — 18

„Съпромат“ (Борис Далчев и Михаела Добрева) е творчески колектив, който търси „съпротивлението на смисъла в пространството“. В началото на тази година беше премиерата на авторския им пърформанс „Видение“ заедно с хореографа Цвета Дойчева, който ще имаме удоволствието да гледаме и в Национален студентски дом в първата неделя от фестивала. Повече разказва Борис Далчев:

Как се появи „Видение“?

С Михаела ни се работеше върху независим проект, който да е извън контекста на театралната институция. Искахме да опитаме насъбрали се през последните няколко години идеи. Поканихме Цвета Дойчева като хореограф, която харесваме в нейния контекст на независим артист. Може би трябва да кажа, че предистория за „Видение“ е изложбата, която направихме с Михаела в НБУ – „Неочевидно“. Тази работа беше изцяло site-specific. Оттам произлязаха много неща, които останаха като дивиденди и използвахме във „Видение“, което също е site-specific като сценография. Бих казал и движенческата партитура от страна на актьорите.

„Видение“ за мен е визуален театър с елементи на пърформанс, понеже има този неочакван момент как ще реагира публиката на движението на тези обекти, които задвижват актьорите. Тоест има един момент на импровизация, която предполага по-перформативен подход към цялото.

Кои са елементите, които ви мотивират?

Едното е огледалото като материя и явление. Задавахме си въпроси по време на процеса като как би изглеждал светът без огледалото, без да имаш възможност да видиш отражението си, да видиш себе си. Сега си давам сметка, че това продължи дълго време и преминахме през най-различни периоди. Изследвахме историята на огледалото, занимавахме се с философския поглед върху темата. Основното, което се открива, е тази проекция на човека, неговият огледален образ. Важно също е това двойно дъно, което е препратка към вътрешния образ или разликата между това, което виждаш, и това, което си. Опитвахме се да материализираме това и през мултимедия освен през сценография и огледала. Ако огледалото е аналогов вариант на явлението, то мултимедията е още един механизъм, чрез който също работихме и доразвихме идеята за огледалото и проекцията на човек в него.

Какво съпротивеление срещнахте в създаването на „Видение“?

Не мога да кажа, че пространството ни беше бариера. Даже напротив, то ни помогна. Интересна е историята на мястото. То е претърпявало различни инциденти и това си личи, понеже залата не е реновирана. Тези белези на времето ни вдъхновиха художествено. Концептуално се наблюдава един огледален принцип, понеже от едната страна на залата има ниши, които огледално разделяха залата, и това подплати идеята. Благодарение на тези ниши ние проектирахме нашата сценография, която ги запълва. Когато зрителят влезе, може да се огледа в тях, а оттам започват други процеси.

Драматургията, ако може така да се каже, е фокусът върху преживяването. Ангел Симитчиев (Mytrip), който е композитор, направи прекрасна музика, която осмисли и допринесе към преживяването на събитието.

Когато погледнеш в огледалото, вярваш ли на видяното?

По-скоро започвам да си задавам въпроси. Огледалото не определя реалното, а е някаква илюзия. То е магично. Възможността да видиш образа си действа на първично ниво, изкушаващо.

В случай, че можеш да скриеш нещо, какво би било то?

Не бих скрил нищо от отражението, защото това в крайна сметка е, което се вижда на пръв поглед. Това е външната ти проекция, но тя не е задължително това, което си крие зад нея. Разбира се външния вид показва до някаква степен какво стои в обвивката. По този начин се материализира абстрактната вътрешна част, която се възприема винаги субективно.

Преследват ли те видения или ти преследваш видения?

Може би и двете. Изкуството е някакъв опит за преследване на видението, това, което е по-различно от ежедневието. Независимата сцена ни дава тази възможност да търсим неочевидното, да търсим видението и да правим опити.

Кое е различно днес?

Мисля че доста хора успяват да се припознаят във „Видение“ поради обстановката в момента, в която всички сме участници. Доста хора се припознаха в темата за огледалото и образа покрай преждевременната пауза за всички, при която се затворихме. Дадох си сметка, че да се затворя сам със себе си не е най-приятното, но може би е полезно да го правим като упражнение.

Нещо за финал?

Надявам се да има повече възможност за подобни събития в независимия сектор. Мисля че той е много важен и все повече виждам, че му се дава кислород да съществува. Но това е една друга тема.

YOU MAY ALSO LIKE
